

Motion till riksdagen 2012/13:Sf10

av Eva-Lena Jansson (S)
med anledning av prop. 2012/13:125

Genomförande av direktivet om sanktioner mot arbetsgivare

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen antar regeringens förslag till lag om rätt till lön och annan ersättning för arbete utfört av en utlänning som inte har rätt att vistas i Sverige med den ändringen att 5 § får den lydelse som anges i motionen.

Motivering

I regeringens förslag till lag om rätt till lön och annan ersättning för arbete som utförts av en utlänning som inte har rätt att vistas i Sverige lyfter regeringen in begreppet minimilön. Av propositionen framgår det att begreppet minimilön ska sammanfalla med begreppet minimilön i utstationeringslagen och därmed ska det tolkas i enlighet med utstationeringsdirektivet. Det råder delade meningar gällande begreppet mellan exempelvis LO och Svenskt Näringsliv.

Det vore olyckligt av flera skäl att föra in minimilönebegreppet i denna lagstiftning, och det är ytterst beklagligt att regeringen inte följer utredarens förslag i SOU 2010:63 i denna del:

§ 5 Vid tvist mellan en arbetsgivare och en utlänning om lön eller annan ersättning enligt anställningsavtalet ska, om inte någon av dem visar annat,

1. den avtalade lönen eller ersättningen anses motsvara den lön eller

ersättning som följer av ett tillämplbart svenskt kollektivavtal eller praxis inom yrket eller branschen, och

2. utlänningen anses ha utfört tre månaders heltidsarbete.

I enlighet med direktivet är det fullt möjligt som utredaren föreslår att låta lönen och ersättningen vara i enlighet med ett tillämpligt svenskt kollektivavtal.

Den 1 oktober 2012 tillsatte regeringen en parlamentarisk kommitté med uppdraget att utvärdera om tillämpningen av lex Laval fungerar så att skyddet för utstationerade arbetstagares grundläggande arbets- och anställningsvillkor kan säkerställas.

Bakgrunden är att riksdagen i juni 2011 fattade beslut om två tillkännagivanden om att regeringen ska utreda lex Laval och EU:s utstationeringsdirektiv. Riksdagen ansåg att regeringen skyndsamt skulle tillsätta en utredning om lex Laval med anledning av EU-domstolens dom i Laval-målet 2007 som resulterade i förändringar i det svenska regelverket, lex Laval. Förändringarna handlar om rätten att ta till fackliga stridsåtgärder om villkoren för arbetstagare som är utstationerade i Sverige.

Riksdagen menar att oron för att de svenska kollektivavtalen inte kan hävdas och värnas på den svenska arbetsmarknaden med den nuvarande lagstiftningen är befogad. Dessutom ansåg riksdagen att regeringen behövde ta nya politiska initiativ på EU-nivå när det gäller utstationeringsdirektivets skyddsregler för att säkerställa att utstationeringsdirektivets regler i framtiden tolkas som ett golv för löne- och anställningsvillkor och inte som ett tak.

Uppdraget ska redovisas senast den 31 december 2014. Tilläggas ska att lex Laval så sent som i februari 2013 fått kritik från FN-organet ILO. Det är ILO:s expertkommitté, som består av oberoende juridiska experter, som kommit fram till att lex Laval strider mot ILO:s kärnkonventioner om förenings- och förhandlingsrätt.

Mot bakgrund av det som nu anförts anser jag att riksdagen bör besluta i enlighet med vad som följer av utredarens förslag i SOU 2010:63 gällande 5 § 1.

Därför bör riksdagen tillkänna för regeringen som sin mening att 5 § 1 bör lyda enligt följande: den avtalade lönen eller ersättningen anses motsvara den lön eller ersättning som följer av ett tillämpligt svenskt kollektivavtal eller praxis inom yrket eller branschen.

Stockholm den 2 maj 2013

Eva-Lena Jansson (S)